

er løst 1,177 Adgangsbeviser for Handelsrejsende, hvoraf 1,056 er Hovedadgangsbeviser og 121 Tillægsadgangsbeviser. Af Hovedadgangsbeviserne er 891 løst af Udlændinge og 165 af Indlændinge, af Tillægsadgangsbeviserne er 31 løst af Udlændinge og 90 af Indlændinge. Kendelsen af ovennævnte Antal Adgangsbeviser udgør:

af 1,056 Hovedadgangsbeviser à 160 Kr.	168,960 Kr.
af 121 Tillægsadgangsbeviser à 80 Kr.	9,680 —

tilsammen... 178,640 Kr.

Efter Forslaget bortfalder imidlertid de tidligere Tillægsadgangsbeviser, ligesom der antagelig ikke længer vil blive løst Adgangsbeviser af Indlændinge, og for saa vidt vilde man altsaa fremtidig kunne paaregne Indtægten af ovennævnte 891 Adgangsbeviser à 150 Kr.

133,650 —

hvilket giver en Mindreindtægt

af... 44,990 Kr.

Paa den anden Side vil den ny, langt kortere Gyldighedsperiode sandsynligvis medføre, at adskillige Rejsende maa lade deres Adgangsbeviser forlænge eller løse Adgangsbevis hyppigere end nu, men man er uden Holdepunkter for Beregninger i saa Henseende.

Angaaende de stedfundne Realitetsforandringer henvises til Bemærkningerne til de enkelte Paragraffer:

Til § 3.

Efter den gældende Lovgivning er det kun tilladt Handelsrejsende at falbyde eller afhænde Varer for udenlandsk Firmas Regning i København og Købstæderne. Efter § 1 i det af Landstinget i Rigsdagssamlingen 1910—11 vedtagne Lovforslag var den Handelsrejsendes Ret til Forhandling udvidet til at omfatte ogsaa Handelspladser og Stationsbyer paa Landet, for saa vidt disse efter Ministerens Skøn er købstadmæssigt bebyggede og ved den senest afholdte almindelige Folketælling har en Folkemængde af mindst 2000 Indbyggere. Da man har fundet, at disse Betingelser for Handelspladsernes og Stationsbyernes Ligestilling med Købstæderne

efter Omstændighederne vil kunne virke uheldigt, er det foreslaaet helt at overlade Administrationen Afgørelsen i saa Henseende.

Til § 5.

Betalingen for et Adgangsbevis med Gyldighed i 30 Dage er foreslaaet fastsat til 150 Kr. Fremdeles er det foreslaaet, at et udstedt Adgangsbevis efter Gyldighedsfristens Udløb skal kunne forlænges for et Tidsrum af 15 Dage imod en Betaling af 75 Kr. I Forhold til de tilsvarende Beløb i § 4 i det af Landstinget i Samlingen 1910—11 vedtagne Forslag betegner de foreslaaede Takster en Forhøjelse af henholdsvis 50 Kr. og 25 Kr.

Til § 6.

I den af Landstingsudvalget afgivne Betænkning over det i Samlingen 1910—11 forelagte Lovforslag udtaltes det, at Udvalget i og for sig erkender Berettigelsen af den Tanke, at her bosiddende Personer med Næringsadkomst enten som Grosserer, Købmand, Fabrikant eller Haandværker burde kunne være Handelsrejsende her i Landet for fremmede Huse uden at løse Adgangsbevis. Naar Udvalget dog ikke mente at kunne gaa med til en saadan Regel, skyldtes det Faren for en Omgaaelse af Afgiftsbestemmelserne. Det maa nu ogsaa erkendes, at en saadan Fare for saa vidt kan siges at være til Stede, som Danmark gennem en Række Traktater har tilstaaet Udlændinge, der har taget fast Bopæl her i Landet, den samme Stilling i Henseende til Opnaaelse af Næringsadkomst som danske Borgere. Den Mulighed vil følgelig kunne tænkes, at en fremmed Handelsrejsende fæster Bo her i Landet, vinder Borgerskab og — skønt han efter Opnaaelse af Borgerskabet hurtigt igen forlader Landet — bliver berettiget til ganske som Landets egne Borgere ved Omrejse at drive Handelsforretning uden derfor at erlægge den for fremmede Handelsrejsende ellers foreskrevne Afgift. Ved Bestemmelsen i § 6 om, at her i Riget bosiddende Personer ikke blot skal have løst Næringsadkomst, men ogsaa have svaret personlig Skat til Stat og Kommune for at drive den paagældende Forretningsvirksomhed uden Adgangsbevis, vil den paa pegede Fare formentlig være afværget.